

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

Okaleczanie żeńskich narządów płciowych

P7_TA(2012)0261

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie położenia kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych (2012/2684(RSP))

(2013/C 332 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdania przedstawione na mocy Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) oraz fakultatywnego protokołu do niej i Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie walki z okaleczaniem żeńskich narządów płciowych praktykowanym w UE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 5 grudnia 2011 r. pt. „Położyć kres okaleczaniu żeńskich narządów płciowych”,
 - uwzględniając konkluzje Rady EPSCO z dnia 8 marca 2010 r. dotyczące wykorzeniania przemocy wobec kobiet w Unii Europejskiej, w których zaapelowano o zastosowanie międzynarodowego podejścia do walki z okaleczaniem żeńskich narządów płciowych,
 - uwzględniając Konwencję Rady Europy z dnia 12 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form ich dyskryminacji przyjęte przez Radę do Spraw Ogólnych w dniu 8 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że okaleczanie żeńskich narządów płciowych jest nieodwracalnym nadużyciem, polegającym na celowej zmianie lub spowodowaniu obrażeń żeńskich narządów płciowych ze względów innych niż medyczne, powodującym nieodwracalne skutki i spotykającym 140 mln żyjących obecnie kobiet i dziewcząt, a także mając na uwadze, że każdego roku kolejnym 3 mln dziewcząt grozi takie okaleczenie;
- B. mając na uwadze, że 500 tys. kobiet żyjących w Europie doświadczyło okaleczenia narządów płciowych, a według WHO 180 tys. dziewcząt grozi takie okaleczenie; mając na uwadze, że według ekspertów liczby te są zaniżone i nie biorą pod uwagę drugiego pokolenia czy nielegalnych imigrantek;
- C. mając na uwadze, że wszelkie formy okaleczania żeńskich narządów płciowych są przejawem szkodliwych tradycyjnych praktyk, których nie można uznać za część religii, lecz za akt przemocy wobec kobiet i dziewcząt, co stanowi pogwałcenie ich podstawowych praw, w szczególności prawa do bezpieczeństwa osobistego i integralności osobistej oraz zdrowia fizycznego i psychicznego, a także zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, stanowiąc jednocześnie w przypadku małoletnich dziewcząt maltretowanie dzieci; mając na uwadze, że tego typu naruszeń nie można w żadnych okolicznościach usprawiedliwiać powołując się na poszanowanie różnego rodzaju tradycji kulturowych lub ceremonii inicjacyjnych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 52.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0127.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

- D. mając na uwadze, że okaleczanie żeńskich narządów płciowych poza tym, że samo w sobie stanowi pogwałcenie praw człowieka, powoduje w perspektywie krótko- i długoterminowej ciężkie i nieodwracalne uszkodzenia zdrowia psychofizycznego u poddawanych mu kobiet i dziewcząt, stanowiąc poważne naruszenie dla ich osoby i integralności, a w niektórych przypadkach może nawet prowadzić do śmierci; mając na uwadze, że wykorzystanie prymitywnych narzędzi i brak antyseptycznych środków zabezpieczających pociąga za sobą szkodliwe skutki uboczne, co może powodować bolesne stosunki płciowe i porody, nieodwracalne uszkodzenia narządów i komplikacje, na przykład krwawienia, stan szoku, infekcje, zakażenia wirusem HIV, tęzczem i niezłośliwe nowotwory, a także poważne komplikacje podczas ciąży i porodu;
- E. mając na uwadze, że okaleczanie żeńskich narządów płciowych jest wyrazem nierównego stosunku sił i formą przemocy wobec kobiet, wraz z innymi poważnymi formami przemocy uwarunkowanej płcią, oraz mając na uwadze, że absolutnie niezbędne jest wpisanie walki z okaleczaniem żeńskich narządów płciowych w ogólne i spójne podejście do zwalczania przemocy uwarunkowanej płcią i przemocy wobec kobiet;
1. z zadowoleniem przyjmuje decyzję 56. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet z dnia 8 marca 2012 r., zgodnie z którą kwestia okaleczania żeńskich narządów płciowych powinna zostać poruszona na nadchodzącej 67. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych;
 2. wzywa Zgromadzenie Ogólne ONZ do przyjęcia w czasie swojej 67. sesji rezolucji mającej na celu położenie na całym świecie kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych – zgodnie z wnioskiem szczytu Unii Afrykańskiej w dniu 1 lipca 2011 r. – poprzez harmonizowanie działań podejmowanych przez państwa członkowskie oraz wydawanie zaleceń i wytycznych dotyczących rozwijania i zaostrozania regionalnych i międzynarodowych instrumentów prawnych oraz przepisów krajowych;
 3. zauważa, że ponieważ okaleczeniu narządów płciowych poddawane są najczęściej młode dziewczęta w okresie między niemowlęctwem a 15. rokiem życia, stanowi to naruszenie praw dziecka; przypomina, że 27 państw członkowskich zobowiązało się do ochrony praw dziecka przystępując do konwencji ONZ o prawach dziecka;
 4. wzywa państwa członkowskie do dalszego ratyfikowania międzynarodowych instrumentów i wdrażania ich w drodze szczegółowych przepisów, zakazujących wszelkich rodzajów okaleczania żeńskich narządów płciowych i przewidujących skuteczne kary dla sprawców takich czynów; zauważa, że przepisy powinny również wprowadzić pełny zakres środków zapobiegawczych i ochronnych, w tym mechanizmy służące koordynowaniu, monitorowaniu i ocenianiu egzekwowania prawa, a także powinny poprawiać warunki pozwalające kobietom i dziewczętom zgłaszać przypadki okaleczania żeńskich narządów płciowych;
 5. wzywa właściwe organy ONZ oraz społeczeństwo obywatelskie do udzielenia aktywnego wsparcia przez przyznanie dostatecznych środków finansowych ukierunkowanym innowacyjnym programom oraz do rozpowszechniania najlepszych praktyk dotyczących zajmowania się potrzebami i priorytetami dziewcząt w niekorzystnym położeniu, między innymi narażonych na okaleczenie narządów płciowych, które mają utrudniony dostęp do właściwych służb i programów;
 6. zwraca się do sekretarza generalnego ONZ o dopilnowanie, by wszystkie właściwe organizacje i organy ONZ, w szczególności Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci, Fundusz Ludnościowy ONZ, Światowa Organizacja Zdrowia, Organizacja Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO), zespół ONZ ds. równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet, Fundusz ONZ na rzecz Kobiet, Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju oraz urząd Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, indywidualnie i wspólnie, włączały ochronę i promowanie praw dziewcząt zakazujących okaleczania żeńskich narządów płciowych do programów krajowych, w stosownych przypadkach i zgodnie z priorytetami narodowymi, w celu dalszego zwiększenia ich wysiłków w tej kwestii;
 7. zwraca uwagę na potrzebę wspierania podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, a w szczególności organizacji kobiet pracujących w obrębie swoich społeczności na rzecz położenia kresu przemocy wobec kobiet, w tym okaleczaniu żeńskich narządów płciowych;
 8. apeluje do Komisji o dopilnowanie, aby środki mające na celu zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią oraz wzmocnienie pozycji kobiet zostały włączone do głównego nurtu wszystkich strategii politycznych na rzecz rozwoju i programów rozwoju UE poprzez plan działania Komisji w zakresie płci z 2010 r.; podkreśla znaczenie podnoszenia świadomości, mobilizacji wspólnoty, edukacji i szkolenia oraz zaangażowania władz krajowych, regionalnych i lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego w krajach partnerskich; wskazuje, że starania mające na celu wyeliminowanie zachowań i szkodliwych praktyk zagrażających dziewczętom odniosą sukces jedynie przy pełnym zaangażowaniu wszystkich kluczowych podmiotów, w tym liderów religijnych i społecznościowych oraz osób pracujących bezpośrednio z dziewczętami, w tym rodziców, rodzin i społeczności;

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

9. wzywa Komisję do poświęcenia szczególnej uwagi problemowi okaleczania żeńskich narządów płciowych w ramach ogólnej strategii zwalczania przemocy wobec kobiet, włącznie ze wspólnym działaniem na rzecz zwalczania okaleczania żeńskich narządów płciowych;
10. nalega, by Komisja uznała za priorytet położenie kresu przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz by poprzez przeznaczenie odpowiednich środków finansowych wspierała ukierunkowane i innowacyjne programy w UE i w krajach trzecich;
11. apeluje do państw członkowskich o podjęcie zdecydowanych działań w celu zwalczania tej nielegalnej praktyki;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz państwom członkowskim.

Wadliwe silikonowe implanty piersi wyprodukowane przez francuską firmę PIP

P7_TA(2012)0262

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie wadliwych implantów piersi wypełnionych żelazem silikonowym, produkowanych przez francuskie przedsiębiorstwo PIP (2012/2621(RSP))

(2013/C 332 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 184 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie innowacji w sektorze wyrobów medycznych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącą wyrobów medycznych ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy *in vitro* ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. zmieniającą dyrektywę Rady 93/42/EWG w odniesieniu do wyrobów medycznych zawierających trwałe pochodne krwi ludzkiej lub osocza ludzkiego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając opublikowaną w dniu 1 lutego 2012 r. opinię Komitetu Naukowego ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (SCENIHR) w sprawie „bezpieczeństwa produktów silikonowych wytwarzanych przez przedsiębiorstwo Poly Implant Prothèse (PIP)” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje ⁽⁷⁾ z poświęconej zdrowiu konferencji wysokiego szczebla w sprawie innowacji w technologii medycznej, która odbyła się w dniu 22 marca 2011 r. w Brukseli,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2001 r. dotyczącą uznanych za dopuszczalne petycji w sprawie silikonowych implantów (petycja 0470/1998 i 0771/1998) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 8.7.2011, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 7.12.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 313 z 13.12.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_034.pdf

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/consumers/sectors/medical-devices/files/exploratory_process/hlc_en.pdf

⁽⁸⁾ Dz.U. C 53 E z 28.2.2002, s. 231.